

CHIRRIŠKAL ARRUA

(P. M. Urruzuno jaunaren oparitzat)

Chirriškala ari zan
 kio-pipirrika
 urbill zitzayonean
 ingurura Mika;
 arechen ondorean
 Gabontza eldu zan
 naztu nai zukeala
 beztien jolasan;
 Chirriškalak esan zun:
 —Adizan, Gabontza;
 egunaz azaltzeko
 ¿nun daukanan lotza?
 Mutur ichusi ori
 iskuta egizan
 ibilli gabetanik
 choruaren gizan.
 —Chistuka erantzun zion
 Ontzak beriala
 adiarazirikan
 arrazoi itzala.
 Chirriškalak orduan
 esan zion: ¡iši!
 ez aiz chori bat aña
 belarri ta guzi.

¿Ez aldakiñ mokua
 aišago erabiltzen?
 ¿Nola jarduten naizan
 ez alden aditzen,
 goizetikan gahera
 beti errepika?
 Ontza lotzatu zan ta
 mintzatu zan Mika,
 esanaz: Aditu zan
 Chirriškal aria,
 bazekiñau aizala
 kantari trebia,
 baña jakin bear den
 dala chit ichusi
 norpera egitea
 beztiez nagusi.
 Ondo erantzun zion
 Mika jakintzuak;
 ez ditzagun alchatu
 geronen buruak;
 merezi baditugu
 iñoren chaluak.
 chalokatu gaitzala
 bezteren eskuak

José ELIZONDO